

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Žalovaní: E.N., S.S., J.Y.

Výrok

Článek 29 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, ve spojení s čl. 27 odst. 3 tohoto nařízení

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, která vnitrostátnímu soudu rozhodujícímu ve druhém stupni o opravném prostředku proti rozsudku, kterým bylo zrušeno rozhodnutí o přemístění, umožňuje přijmout na návrh příslušných orgánů předběžné opatření, které jim umožní nepřijmout nové rozhodnutí do doby, než bude rozhodnuto o tomto opravném prostředku, a jehož cílem nebo účinkem je pozastavení lhůty pro přemístění až do tohoto rozhodnutí, za podmínky, že takové opatření může být přijato pouze tehdy, pokud byl výkon rozhodnutí o přemístění odložen při projednávání opravného prostředku v prvním stupni podle čl. 27 odst. 3 nebo 4 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 471, 22.11.2021.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 30. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelnego Sądu Administracyjnego – Polsko) – Gmina O. v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Věc C-612/21 (¹), Gmina O.)

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. a) a c) – Dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu – Článek 9 odst. 1 – Pojmy ‚osoba povinná k dani‘ a ‚ekonomická činnost‘ – Obec organizující rozvoj energií z obnovitelných zdrojů na svém území ve prospěch svých obyvatel, vlastníků nemovitosti, kteří projeví zájem být vybaveni systémy poskytujícími takovou energii – Jejich příspěvek dosahující 25 % dotovatelných nákladů, který ale nemůže přesáhnout maximální hodnotu smlouvenou mezi obcí a dotčeným vlastníkem – Proplacení 75 % dotovatelných nákladů obci z dotace příslušného vojvodství – Článek 13 odst. 1 – Nezdanění obcí v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci“)

(2023/C 179/05)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gmina O.

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Výrok

Článek 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládány v tom smyslu, že

skutečnost, že obec prostřednictvím určitého podniku svým obyvatelům vlastním nemovitosti, kteří o to projeví zájem, dodá a nainstaluje systémy poskytující energii z obnovitelných zdrojů, nepředstavuje dodání zboží a poskytnutí služeb podléhající dani z přidané hodnoty, pokud taková činnost nesměruje k získávání pravidelného příjmu a ze strany těchto obyvatel vede pouze k platbám představujícím nanejvýš čtvrtinu vynaložených nákladů, přičemž zbytek je financován z veřejných prostředků.

(¹) Úř. věst. C 95, 28.2.2022.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 30. března 2023 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelnego Sądu Administracyjnego – Polsko) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej v. Gmina L.

(Věc C-616/21 (¹), Gmina L.)

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 2 odst. 1 písm. c) – Poskytnutí služby za úplatu – Článek 9 odst. 1 – Pojmy ‚osoba povinná k dani‘ a ‚ekonomická činnost‘ – Obec organizující bezplatné odstraňování azbestu pro své obyvatele, vlastníky nemovitosti, kteří o ně projeví zájem – Náhrada 40 % až 100 % nákladů obce z dotace příslušného vojvodství – Článek 13 odst. 1 – Nezdanění obcí v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci“)

(2023/C 179/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Žalovaná: Gmina L.

Výrok

Článek 2 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládány v tom smyslu, že

skutečnost, že obec pověří určitý podnik uskutečněním plnění spočívajících v odstranění azbestu a ve sběru výrobků a odpadů obsahujících azbest z budov vlastněných jejími obyvateli, kteří o to projeví zájem, nepředstavuje poskytování služeb podléhající dani z přidané hodnoty, pokud taková činnost nesměruje k získávání pravidelného příjmu a nevede ze strany těchto obyvatel k jakýmkoliv platbám, neboť tato plnění jsou financována z veřejných prostředků.

(¹) Úř. věst. C 95, 28.2.2022.
